

گزارش به هواداران ★

رفقای اینک پس از سه ماه که انتظار آمیختن شمارهای نشریه "کار" توسط مزدوران رژیم میگذرد بار دیگر دست به انتشار ارگان سازمان میزنیم. در این مدت هر چند برنامه عمل سازمان که چاپ اول آن یعنی نشریه شماره ۱۵۰ به دست رژیم به پستهای متفرقه توزیع گردید اما میتوان گفت ارتباط ما با رفقایمان، با نیروهای وسیع هوادار و از این طریق با توده های وسیع پیشرو جهنمان قهقرو هواداران و شاخه های مختلف سازمان تلاش بسیاری را در پی این گهرد بکار گرفتند و در حد قدرت خود دست به تهیه اعلامیه ها، نشریات و خبرنامه های محلی زدند اما به هر صورت به سازمان سرخی که حیثیت تمامی این حرکات را بیدگر پیوند دهد قطع بود. در این مدت هر چند که قادر بودیم دست به تهیه و توزیع اعلامیه، تراکت، پامپنه و... بزنیم اما از آنکه میباید عهده از غیر عمد باز شناخت تمامی سازمان را در جهت بازسازی هر چه سریعتر تشکیلات و تدارک مجدد و سازماندهی نویسن ارگان بکار گرفتیم. از آنرو که شکل دیگر عمل هر چند میتواند نشانی جزئی و نفی را ایجاد نماید اما به هر دو انتشار ارگان را حتی برای مدتی کوتاه به تاخیر می انداخت و این خود در روز بدست اصولی نمی نمود. اینک در شماره نخستین که پس از این وقفه انتشار میباید وظیفه خود میدانیم که از وقایع و تحولاتی که در این مدت سازمان با آن روبرو بوده به نمای رفقا، هواداران و توده های انقلابی گزارشی در همین

۱- جلوگیری از وارد آمدن ضربه: ضربه اسفند ماه از روز شنبه ۱۳ اسفند آغاز گشت و در روز سه شنبه ۳ اسفند ماه پایان یافت. بر اساس تحقیقات انجام شده و اطلاعات بدست آمده شنیده شد احمد طعنا لیبی (مسئول چاپ و نشر مرکزیت) دستگیر میشود. در همین شب رفیق حمید آزادی (از حوزه چاپ و توزیع و مسئول نشریه) بر اثر بیخوشی رژیم به خانه اش شهید میگردد. چاپخانه سازمان نیز در همین شب ضربه خورد به دست رژیم می افتد. یکشنبه شب مرکز شمارش مورد بیخوشی رژیم قرار می گیرد. رفقا عباس واحد و حواد (از حوزه چاپ) در حسین درگیری که گشته شدن رئیس کمیته محل بود و با مدارا میگرد به شهادت میرسند. در همین روز رفیق نظام (عضو مرکزیت، مسئول کمیته کارگری و تشکیلات تهران) که برای سرکشی به یکی از مراکز توزیع رفته بود ضربه خورد به شهادت میرسد. صبح دوشنبه رفقا کاظم شعوت مرکزیت و مسئول کمیته انضیبی و خشیار که بصورت جداگانه از ضربه چاپخانه مطلع شده بودند با تأکید بر این مطلب که اگر احمد طعنا بودارد به خانه اش میروم خارج میشوند و در وقت در درگیری با مزدوران به شهادت میرسند روز سه شنبه رفیق هادی (عضو مرکزیت مسئول تراکت و امور مالی و مسئول کمیته نظای) با دریافت پستی از احمد که برای او فرستاده بود به محل قرار میروند و ضربه میخورد ضربه در اینجا پایان میابد.

آنچه کاملاً روشن و مسلم است. احمد خیانت و خود فریبی پیشه کرده و تن به مزدوری رژیم سپرده است. تحقیقات ما نیز میداند این ساله است. احمد حدود یکماه قبل از ضربه در خیابان توسط اطلاعات شهرتانی دستگیر میشود و برای توزیع آدرس و تلفن خانه پدری اش را به پلیس میدهد. پس از آن احمد توسط یکی از رفقای پرسنل شهرتانی با فراری داده میشود. پس از فرار بر اساس اطلاع شهرتانی و کمیته شهری و نیروهای جهت دستگیری احمد و رفیق اختصاص میدهند. احمد طعنا به پخشنامه مرکزیت منسی بخدمت تماسی رفقا با خانوادها هایشان در ایام عید و طعنا دادن آدرس به شهرتانی با خانوادهاش تماس میگیرد و با مادرش قرار ملاقات میگذارد. پلیس با اطلاع از این امر به تعقیب احمد میرد از دو به مراکز چاپ و توزیع دست میابد.

آنچه روشن است احمد به محض دستگیری به

هنگاری پایلیس می یازد. تنها با همکاری احد ممکن بود (چاپخانه سالم) بدست پلیس بیفتد. (که چنین شد) اطلاعاتی که رژیم اعلام کرد تنها میتوان از سوی احمد در اختیار قرار گرفته باشد و همچنین رفقا هادی، کاظم و خشیار در ارتباط مستقیم با خیانت احمد به سر قرار رفته و ضربه خوردند.

۲- مسیر حرکت در جهت بازسازی و نظرات موجود: پس از وارد آمدن ضربه اسفند ماه سازمان در همین کوشش جهت بازسازی و راه های موجود و جلوگیری از تداوم ضربه که کمابیش با موفقیت توأم بود و سرعت پایان گرفته. کوشش تادیر عین تحلیل ضربه روند بازسازی تشکیلات تداوم حرکت آن را بر نامه ریزی کرد. در ایمن رابطه رفقای کرایش اقلیت سازمان (ا.ق) که پس از ضربات وارده بر پیکار و مجاهدین تری منی بر عهده بودن بقای فیزیکی را مطرح کرده بودند و معتقد بودند پلیس از انجمنای منسی برخوردار شده است. اما تشکیلات سیستم حفاظتی شخصی ندارد. در نتیجه در شرایط کنونی بقای فیزیکی کارها در دست کار قرار دارد و این امر باید به پیش برود حتی به قیمت سه ماه تعطیل کار. نظرات خود را منضم تر کرده و پیشنهاد تعطیل فعالیت های سازمان را در سطح جامعه را دادند. رفقا مطرح کردند:

از آنرو که دستگاه پلیس به انجمنای منسی رسیده و اطلاعات رژیم بزرگترین کارها زیاد است اما تشکیلات ما فاقد سیستم دفاع و حفاظتی است و از آنرو که هنوز عمل شخصی سر مشنا ضریبات معلوم نشده. کوشش ضرورت قطعی دارد که نفیست و علاوه بر قطع کامل ارتباط با مراکز که ضربه خورد است و بهر شکل مشکوک بنظر رسیده اند، باید گنجه فعالیت های بیرونی ایجاد جلسات حوزه های ارتباطات غیر ضروری در تهران طمع گردد.

رفقای ا.ق در همین رابطه پیشنهاد انتقال رفقای رهبری به نقاط امن و آنگاه قرار گرفتن تشکیلات در اراغه کردند.

این پیشنهاد کراهتی پس از این پیشنهاد رفقای ا.ق را سادیون اطلاع مرکزیت دست به انتشار جزوای بانام "ترازنامه و چشم انداز" زدند. این جزوه که حاوی نظریات و تقاضات بنحسب بولتن شماره ۱ مبارزه ایدئولوژیک علی چاپ شده بود که در چاپخانه به تازگی رفت و پس از ضربه قرار بود در اسرع وقت تجدید چاپ گردد و رفقا دست به این عمل زدند. این عمل از سوی کرایش اکثریت سازمان (ا.ک) بعنوان خطی سازمان شکنانه و فراسکونی مورد انتقاد قرار گرفت. رفقای ا.ق در مقابل این انتقاد مطرح میگردند از آنرو که بعلمت شرایط کنونی سازماندهی مستقل خود برای انقلاب ضروری است سازمان باید وجود یک فراکسیون سیاسی - تشکیلاتی را پذیرا شود در غیر اینصورت انتشار "ترازنامه و چشم انداز" به معنای انشعاب است. رفقای ا.ک در مقابل این برخورد مطرح میگردند:

کلیه سازمانی با درصالحه ای بنام "حق کرایش" که خود مقدمه ایجاد فراکسیون است و از سوی ا.ق پیشنهاد شده بود بخوبی نشان میداد که اکثریت سازمان با فراکسیون مخالف است. انشعاب نیز به شرایط کنونی زودرس است و توده های تشکیلاتی را در بلا تکلیفی و در مقابل یک تصمیم گیری اجباری بدون اطلاع دقیق از مواضع و طرف قرار میدهد.

در همین رابطه برای جلوگیری از انشعاب ناسالم زودرس از سوی رفقای ا.ک پیشنهاد شد که در همین پیشبرد روند بازسازی مدت دو ماه (که قابل تعدیل نیز هست) جهت سهولت ایدئولوژیک و ارائه نظریات مختلف به درون تشکیلات و برخورد فعال از سوی بنده سازمان در نظر گرفته شود و انتهای این مهلت بر سر مشورت ایدئولوژیک (حرکت مشترک فراکسیون، انشعاب یا...) در جلسهای مشترک تصمیم گیری خواهد شد. رفقای ا.ق در ابتدا پشت در مساله جدایی را تمسک فراکسیون به تشکیلات پای می فرودند اما پس از بحثهای بسیار در جلسه مرکزیت و مشاورین با تأکید

بر این امر که انشعاب قطعی است این طرح را پذیرفتند. رفقای ا.ق در همین جلسه در مورد انتشار خود سرانه جزوه به خود انتقاد کردند. رفقا همچنین اعلام نمودند که تا کنون روابط مبارزاتی تشکیلاتی نداشته سازماندهی مستقل نگردد و نتایجی بر سه نیز به چنین عملی دست نخواهند زد.

در مورد شکل تداوم حرکت سازمان مقرر شد تنها بخشهایی که از نظر امنیتی کنترل شده و پاک هستند حرکت بیرونی خود را ادامه دهند و سایر بخشها در وهله اول کنترل امنیتی و بازسازی را در دست قرار دهند و پس از بازسازی و آمادگی امنیتی دست به حرکت بیرونی بزنند. در ایمن رابطه بخشهای مختلف سازمان برنامه های زمان بندی شده ای را جهت بازسازی و تداوم حرکت تهیه نمودند.

۳- مبارزه ایدئولوژیک علی: پس از تصحیح فوق در رابطه با پیشبرد مبارزه ایدئولوژیک علی متن "ترازنامه و چشم انداز" بعنوان نقطه نظرات کرایش ا.ق و بعنوان "بولتن شماره ۱" مباحثات منتشر شد. از سوی دیگر اعلامیه ای از سوی رفقای ا.ق ارائه شد این اعلامیه که اعضای رفیق شهید کاظم را نیز در از سوی رفقای ا.ق در اسفند ماه جهت اعلام مواضع و انشعاب تهیه شده بود است و پس از ضربات انتشار یافت. از سوی کرایش ا.ک در رابطه با نقد نظرات رفقای ا.ق و ارائه نقطه نظرات این کرایش جزوه "لننیم یا تروتنیم" بعنوان بولتن شماره ۲ انتشار یافت.

در متن ارائه شده رفقای ا.ک بخدم پذیرش فراکسیونیم در درون تشکیلات تأکید میوزنند و معتقدند در تشکیلات سازماندهی واحد و رهبری واحد الزامی است و این امر بخصوص در شرایط دیکتاتوری ایران کنونی لازم جهت تداوم حرکت و رزمه یک سازمان است. رفقا معتقدند در عین حال که مبارزه ایدئولوژیک علی تداوم خواهد یافت و رفقای ا.ق به ارائه نقطه نظرات خود خواهند پرداخت در خطی و روند پیشبرد حرکت تابع سیاستهای صریح سازمان خواهند بود و در این رابطه سازماندهی مستقل در تشکیلات معنای نخواهد داشت. رفقای ا.ق بر ضرورت ایجاد فراکسیون تأکید میوزنند و معتقدند از آنرو که "سازماندهی مستقل خود برای انقلاب ضروری است" مبارزه به تشکیل فراکسیون سیاسی - تشکیلاتی خود میباشند. رفقا تنها در صورت پذیرش فراکسیون از سوی ا.ک تداوم کار در تشکیلات را میپذیرند.

علیرغم تمامی کاستی ها، علیرغم آنکه رفقای ا.ق بر خلاف انتقاد از خود و تعدیل شدن جزوات دیگری را نیز خود سرانه تکثیر و توزیع کردند اما به هر دو سازمان در شرایط سخت موجود شکل گیری مبارزه ایدئولوژیک علی را تجربه میگرد و توده های سازمانی اینک میروند تا به شرکت فعال در مبارزه ایدئولوژیک میوزنند اما کرایش ا.ق کمی نتوانست با تمامی ادعاهایش در مورد اعتقاد به مبارزه ایدئولوژیک سراسری در کوران این مبارزه - که صلیبا بتدریج شکل میگرفت و گسترده میگشت - تاب آورد. پس از انتشار جزوه "لننیم یا تروتنیم" که به نقد دیدگاههای این کرایش پرداخته بود آنها به تکثیر و توزیع خود سرانه جزوات دیگری پرداختند و در نهایت نیز چهار تن از رفقای ا.ق اطلاعاتی را تحت عنوان "روش کار سوسیالیست" و بااضا سازمان جنبیهای فدایی خلق ایران - کرایش سوسیالیست انقلابی" منتشر کردند. - بدین طریق بار دیگر خود سرانه حق تصمیم گیری و انشعاب را از توده های تشکیلاتی و حق دانستن و برگزیدن را از توده های پیشرو جهنمان سلب کردند. آنان تصور کردند که تنها با نهادن نام فدایی بر خود قادرند در میان توده های انوریست و مشیت دست یابند و در این راه از "پیشپیمان خانه نشین" خود درس نگرفتند.

بقیه در صفحه ۴

کمیته های مخفی مقاومت را باید در هر شهر و روستا ایجاد کنیم

در این باره با کرایش

گزارش به...

مجلس صومعه ۳

سوسیالیسم را از زمره مخدومین پرولتاریا حذف میکند.

سلامت همان ابتدای شکل گیری این گرایش نظر مای رسید کاتیا اساسا نخواهند توانست از خط و مشی انقلابی و چهارچوب تشکیلاتی سازمان پیروی کنند چرا که جان نینسین و تورنگیس هیچگونه نزدیکی وجودند اعتقاد دارند بدانگونه که کلاوتورنگیس را نمیتوان در درون جنبش کمونیستی بحساب آورد. اما نینسین این ساله برای ما کافی نبود. ضروری بود که طس یک مبارزه ایدئولوژیک نظرگرایهای این گرایش در میان توده های تشکیلات افشا گردد. لازم بود که بگذاریم توده های تشکیلاتی خود دریا بمانند که حضور این گرایش در سازمان چیزی جز کشاندن مایوسی انحلال و تعطیل در بر ندارد. لایه پود تا سخنان زنیبا و شعارهای پر طعنان این گرایش شکافته نشود و مرصه واقعیات شخص کشیده شود و اشکال علی ان بررسی گردد تا روشن شود در پس این زرق و برق و جع و کرنا نهادهای گرای صحنه نینفته است و پس لازم بود روشن شود آنان که سخن از به طمعیت رسانیدن انقلاب میروانند در برخورد با شرایط شخصی تعطیل سازمان را میوهط میکنند. آنان گرایش سوسیالیسم پرولتاریا بسیار دم میزند تا اشک شخصشان از زنده گشتهای عمل کارگری بپایه گمته های مخفی که کارگران پیشرو را حجت در ارتقاء اعتصاب عمومی سیاسی سازمان میهد گای شخص تر نی گردد و به صغه عمل فرا نینرود. (و این همان گفته های مخفی اعتصاب است که حتی پیش از طرح علمی شعارش از سوی سازمان توسط گفته کارگری در میان کارگران تشکیل گشته بود. آنان که از مجاهدین بعنوان توجیه های پیروزی پیاد میکنند و در حرف حرکت آنان را بعنوان حرکتی انترنشنلی می پذیرند خود در ارائه تاکسیک در مقابل رژیم حمله سلحشانه. بر تان نارنجک و به رگبار بستن نظارهات و راهپیمایی های رژیم و تشییع جنازه ها را پیشنهاد میکنند. (تمامی این مسائل طرسمباو سخنان رسمی است که در

نوشجات این گرایش و یا در جلسات رسمی گفته های سازمان ارائه شده است.) و از همین رو نیز ما پیشنهاد جلوگیری از اعتصاب و تشک دادن یک مبارزه ایدئولوژیک علی را طرح کردیم و انقدر بر آن پای ندریم تا گرایش ا.ق. نیز - علیرغم اعتقاد به جدایی پیش از این فصل - مجبور به پذیرش آن گشت. هر چند که آنسان که از پرسشپ انقلابی بسیار سخن میروانند در عمل این مدت را فرصت طلبانه به کنتسرتش ارتباطات ماورا تشکیلاتی، به چاپ و توزیع خودسرانه جزوات و دیگر حرکتها که دیگرین نزدیک با پرسشپ انقلابی ندارند پرداختند و در نهایت نیز خود را "گرایش سوسیالیسم انقلابی" نامیدند. و به تصور خود گریبان خود را خلاص کردند.

۱- اختلافات ما: در اینجا جهت هر چه روشن تر شدن اختلافات بنیادی موجود بین گرایش ا.ق. و ا.ک. به طرح رئیس کولس اختلافاتی که در کنگره سازمانی شکل گرفت میگردانیم.

درباره مرحله انقلاب: گرایش ا.ق. از انقلاب سوسیالیستی در شرایط کنونی ایران دفاع میکند و به برقراری بلافاصله دیکتاتوری یک طبقه (دیکتاتوری کارگران) در مرحله کنونی انقلاب معتقد است. در حالی که گرایش ا.ک. انقلاب را انقلابی میگردانیک توده های متشخصند و در مرحله کنونی از لزوم استقرار دیکتاتوری میگردانیک کارگران و دهقانان که این خود مقدمه های جهت گذار به دیکتاتوری یک طبقه یعنی دیکتاتوری پرولتاریا به معنی اخس گمته است - دفاع میکند.

درباره برنامه حداقل و حداکثر پرولتاریا در حالیکه گرایش ا.ک. از ضرورت تفکیک برنامه حداقل و حداکثر پرولتاریا در شرایط کنونی جهت پیشبرد امر انقلاب و جذب مخدومین پرولتاریا دفاع میکند گرایش ا.ق. تفکیک برنامه حداقل حداکثر را مجاز نمیدانند و از برنامه انقلابی برای انقلاب سوسیالیستی دفاع میکند. در باره اردوگاه سوسیالیسم گرایش ا.ق. علیرغم مزبندی با انحرافات رژیم نینسینی اردوگاه سوسیالیسم آترا بپایه متحد جهانی پرولتاریای ایران می داند. اما گرایش ا.ق. اردوگاه

در باره رسالت پرولتاریا در مرحله کنونی انقلاب: گرایش ا.ق. شعارهای بسیاری در مورد پرولتاریا طرح میکند اما از آنرو که پرولتاریا را از مخدومین توده جدا میگرداند در عمل نقش پرولتاریا را از انقلاب حذف میکند. گرایش ا.ق. معتقد است که ضروری نیست پرولتاریا جهت پیروزی انقلاب و کسب قدرت اقتدار خود میرووزاری و تحت کشان را حتما بخود طمع کرداند بلکه اگر موفقی به این کار نشد به تنهایی انقلاب را به پیش میبرد و پس از کسب قدرت به حزب این اقتدار میگردانند. اما از آنرو که پرولتاریای ایران در شرایط کنونی تشکک و آگاهی خود و در جهت گرایش ا.ق. به انحصار میسد که میگوید "تک گذار لیسرال" میگردانند قدرت را در دست میگردانند پرولتاریا حد اکثر استفاده را از دوره تنفیس قانونی جهت تشکک و آگاهی خود و در جهت سرنگونی آنان خواهد کرد. بدین طریق آنها نقش پرولتاریا در مرحله کنونی انقلاب را عملا حذف میکنند و در انتظار کسب قدرت از سوی شورای ملی مقاومت می بینند تا مگر کسب سوردجویی از زمره تنفیس قانونی پرولتاریا را تشکک و آگاه سازند. در صورتیکه گرایش ا.ک. معتقد است علیرغم ضعف تشکک و آگاهی پرولتاریا باید کارگران را به شوکت هر چه بیشتر و فعالانه تر در انقلاب برانگیخت و پیروزی قطعی انقلاب را نه چشم انداز تنفیس قانونی را در دست قرار داد.

روشن است که این دو دیدگاه که یکی مدافع تزهایی تورنگیستی و دیگری مبتنی بر بنیادهای لنینیستی است اصولا قادر نیستند مدتی طولانی در کنار هم در یک سازمان قرار گیرند. اما هر دو ما به شعار گشودیم تا با پیشبرد یک مبارزه ایدئولوژیک علی دیدگاههای گرایش ا.ق. را که در سطح بین المللی و تشککشنی اش اعلام شده در میان هواداران پیروانش افشا نماییم و اجاره ندهیم هیچگاه تعداد آنها از انگشتان دست فراتر رود. اما آنان این مبارزه را تحمل ندرند و با انتشار اعلامیه مذکور حدی خود را از سازمان اعلام کردند. و بنابراین این جبهه سازن از رفقای ا.ق. در حال حاضر هیچگونه مسئولیتی در ارتباط با سازمان ندارند.

گزارش ارائه شده در مورد تحولات اخیر سازمان پیش از پیش وضعیت کنونی ما و وظایف سنگین و حیاتی هواداران را روشن میسازد. پس از ضربه ای که سازمان وارد آمد و منجر به شهادت پادسکتوری رفقای بسیار ارزنده ای - گشت اینک نیز جدایی زودرس بر سازمان محتمل گشته است. علیرغم تمامی تشکک موجود در این مدت، علیرغم لزوم تشکیلات و تدارکات وسیع علیرغم پیشبرد مبارزه ایدئولوژیک علی که خود انرژی بسیاری را جذب میکند سازمان توانست در این مدت به بازسازی بپردازد. علاوه بر بخشهای دیگر سازمان، اینک ارگان سازمانی بار دیگر انتشار یافته است و از این طریق ارتباط سرخ ما با رفقای هوادار برقرار است. اینک بر شمعاست کمیتهای نیرو و توان به سازماندهی حصول ارگان و به گرد آوردن نمای نیروی موجود. برگردن نشریه کار بپردازید بر شمعاست که تدارک نقش صلح، مرجم و سازماندهی ارگان نمای توانان را حجت ایجاد و سازماندهی شبکه تشکیلاتی و توزیع نشریه، که در حقیقت شبکه های جهت ارتباط با سازمان کار تزددهسی تدارکات، کلهای مالی، هدایت مبارزات توده ای و در نهایت تدارک و رهبری قیام توده ای خواهد بود بکار گیرید.

خون سرخ و قایمان شعلی است بر راه انقلاب پس بر پا خیزید، دود توفنده، آگاهی را بر این خاک تشنه جاری سازید، فریادهای سرخ خود را بر فلات خونین سردهسید، خاشاکتر رعب و هراس را از سطح آهن گداخته انقلاب به کناری زنید، تا مگر سیل خروشان سینه های ستم و بازوهای پولادین بنیادهای کاخ ستم را از صیبن رنج دیده مان برکنند.

باز هم درباره وظایف...

بقیه از صده
مبارزه انقلابی و بر فراز ایگال ترسین تحول ساز ارائه میدهد. این شیوه مبارزه اعتصاب عمومی - سیاسی است که بایک قیام سلحشانه به سرنگونی رژیم جمهوری اسلامی خواهد انجامید. نه تریو فردی و نه شکل نوظه گرانه قبضه قدرت سیاسی هیچیک قادر نیست به سرنگونی انقلابی رژیم جمهوری اسلامی و برقراری یک حکومت دموکراتیک بمانند. نقش عظیم طبقه کارگر در جامعه سرمایه داری به او

آنچنان قدرتی بخشیده است که قادر است بایک اعتصاب عمومی سیاسی و توقف تولید تمام ارگان جامعه سرمایه داری را بلرزد در آورده و تمام شمع تغذیه در آمد و قدرت میرووزاری رژیم مستر حاکم و امپریالیسم را قطع کند. تنها پرولتاریا قادر است با برپایی یک اعتصاب عمومی سیاسی ضربه ای ضح گشوده و محکم بر پیشرو رژیم جمهوری اسلامی وارد آورد. تمام انطبوطات انقلابی را حول خود به مبارزه علیه رژیم حاکم فراخوار و از طریق یک قیام سلحشانه توده ای پیروی انقلابی رژیم جمهوری اسلامی را سرنگون کند. تمام مبارزه را در انقلابی دیگر توده ها وابسته به مبارزه انقلابی پرولتاریا و اشکال مبارزه آن است. تنها گائی است که اشاره شود علیرغم سه سال مبارزه در لاورانه و لایق قطع خلقی قهرمان کرد علیه رژیم جمهوری اسلامی به پیچیده نتوانسته است خلقی در ارگان رژیم پدید آید.

بلکه امروز بیش از همیشه سرنگونی این حنک به مبارزه سرمایه داری توده ها و قید از همه مبارزه انقلابی طبقه کارگر ایران وابسته گشته است. برای اینست که برای سرنگونی انقلابی رژیم جمهوری اسلامی می باید برپایی یک اعتصاب عمومی سیاسی تشکیک پیش شرط برای این سرنگونی محسوب میگرد که نتیجه نهائی آن به یک قیام سلحشانه وابسته است بنابراین می باید شعار اعتصاب عمومی سیاسی و قیام سلحشانه را به درون توده های وسیع مردم برود. حول این اشکال مبارزه توده ها را به سرنگونی رژیم دعوت کرد و در جهت تدارک آن اقدام برداشت. اما این تاکید پیش از حد ما بر اعتصاب عمومی سیاسی و قیام سلحشانه ای اشکال دیگر مبارزه انقلابی که الزاماتی این پرسوه پدید آمده و یا بنا بر تریو پدید خواهد آمد. نظیر نظارهات مبارزه بر تریو برای تسخیر منطقه ای قدرت یا تریو سرخ بطور کلی نیست. چنانچه امروز رفقای مادر گروستان و دوش بدین خلق بیدار گرد میچکنند، و از قلب روستاها به پایگاههای رژیم رنجهای ضریات سلحشانه وارد می آوند. و نیز ما تا تکلیک سلحشانه را بعنوان یک تاکتیک فردی در مناطق دیگر میشریم اما بهر حال هیچ تریو ی در ارنه که سرنگونی است انقلاب با مبارزه انقلابی طبقه کارگر و رهبری این طبقه بر جنبش و اعتصاب عمومی سیاسی و قیام سلحشانه خواهد بود.

حال باید دید که ابزارهای لازم برای برپایی یک اعتصاب عمومی سیاسی، بسیج هر چه بیشتر نیرو و تدارک سیاسی قیام به شاه وجه عمده کسار تدارکاتی ما یا آخوره سازماندهی مبارزه طبقه ای پرولتاریا و رهبری مبارزه توده ای در شرایط کنونی گد آمدند؟ به نظر برپایی یک اعتصاب عمومی سیاسی و تلاش بیکر در راست تشکک و آگاهی پرولتاریا امروز ازست که تا نوزده به وضعیت سیاسی موجود کمیتهای مخفی اعتصاب را ایجاد کرد.

ایجاد کمیته های مخفی اعتصاب که بصورت وظیفه عمده ما در این ایام درآمده است. در همان حال که ابزار ضروری برپایی یک اعتصاب عمومی سیاسی محسوب میشوند و بصورت ارگانهای زنده و پیکارجوی طبقه کارگر عمل میکنند. بنا بر ویژگی وضعیت سیاسی لحظه کنونی نیز می باشد. ایجاد این کمیته های مخفی به ما امکان میدهد که بنحوی فعال در جهت انجام فعالیت علی خود پیشی رهبری و سازماندهی مبارزه طبقه ای پرولتاریا کام برداریم. این تشکیک که در آغاز از پیشرو ترسین آگاه ترین عناصر کارگری در درون کارخانه تشکک میگردان هسته رزنده ایست که قادر است با

بقیه در صفحه ۱

مجلس صومعه ۳

گرایش سوسیالیسم